

Samen maken we elk jaar weer het verschil voor ruim 2.000 kinderen

Beste vrienden van KidsCare,

Tijdens ons laatste bezoek aan KidsCare in Kenia hebben we het met eigen ogen kunnen zien; KidsCare maakt het verschil voor héél véél kinderen. Dat merkten we zeker toen we op pad waren met een van de sociaal werkers. In de brandende zon achter op de motor over allerlei zandpaadjes reden we naar diverse pas geselecteerde KidsCare families. Bij de meeste huishoudens die we bezochten is alleen een moeder of een oma. Maar in een geval was er alleen een vader. Armoede en aids hebben ervoor gezorgd dat veel (vaak grote) gezinnen incompleet zijn en er geen vader en moeder samen voor de kinderen kan zorgen.

De nieuw geselecteerde gezinnen verkeren echt in een volkomen onmogelijke woon- en leefsituatie. Wij zouden niet weten hoe je kan beginnen, maar de KidsCare sociaal werker vindt altijd een start. Na een paar maanden zie je al grote verschillen. De begeleiding is erop gericht dat het 'armoede isolement' zo snel mogelijk wordt doorbroken. Stap voor stap wordt het gezin weer onderdeel van de dorpsgemeenschap. Je leest dan weer hoop in de ogen van verzorgers en kinderen. In deze nieuwsbrief vertelt Grada Snoek, een ervaren Nederlandse vrijwilliger, nog veel meer over haar ervaringen in het werkveld. Een verhaal waar je stil van wordt.

Ook onze partner Wilde Ganzen was met een afvaardiging op bezoek bij KidsCare in Kenia. Ze waren onder de indruk van positieve en betrokken motivatie van het hele KidsCare team. Met eigen ogen zagen ze hoe effectief de thuiszorgprogramma's van KidsCare werken. Bedankt Wilde Ganzen voor jullie complimenten en inspiratie.

Momenteel zijn we bezig met de afronding van het jaarverslag 2017 en het jaarplan 2018. Naast een uitgebreide terugblik vind je daarin volop nieuwe en vervolgactie voor dit jaar. De kinderen rekenen op ons. Mooi hè, dat we zo samen de wereld een beetje mooier kunnen kleuren?!

Lisette en Gerard Geenen

Ps. We blijven jullie hulp hard nodig hebben. Wist je dat we voor maar 20 Euro per maand een zeer arm gezin met 5 kinderen kunnen helpen? Doneer nu via: <http://www.kidscarekenia.nl/donateur-worden/direct/>

'Yes We Can'

'Yes We Can' is de opvolger van 'Yes I Can', het programma van KidsCare voor kinderen met een geestelijke beperking. Bij 'Yes I Can' ging het allereerst om het creëren van een positiever beeld over de mogelijkheden die kinderen met een geestelijke beperking hebben. Dat was hard nodig omdat veel ouders/verzorgers hun kind letterlijk en figuurlijk verborgen hielden in hun lemen huis. Zij hadden immers geleerd dat het krijgen van zo'n kind een schande of zelfs een straf van god is. Daar moest je je maar bij neer leggen. Werken aan een betere situatie van zo'n kind was dus helaas niet aan de orde. Wij vinden dat dat anders moet en kan.

De boodschap van 'Yes I Can' heeft deze kinderen wel positief op de kaart gezet en dat heeft gewerkt. Ruim 60 kinderen met een geestelijke beperking kregen vorig jaar bij KidsCare een individueel zorgplan. Zij en hun verzorgers worden intensief begeleid om stappen voorwaarts te maken. Met recht concluderen wij: KidsCare brought them into the light. Door thuisbezoeken, lokale supportgroepen van de ouders en algemene voorlichtingsbijeenkomsten werken de KidsCare sociaal werkers samen met ouders, dorpsoudsten, schoolhoofden en Chiefs aan meer begrip en verdere activatie van de zorg voor deze kinderen. Met het programma 'Yes We Can, zorgen we ervoor dat kinderen met een geestelijke beperking uit de schaduw en het taboe te halen en gezamenlijk een toekomst te geven.

Grada Snoek , twee maanden bij KidsCare

Wat is dat een enorm lange periode om op terug te kijken. Twee maanden Kenia, KidsCare, samen werken, samen leven, samen genieten. Maar soms ook me in mijn eentje verdrietig voelen, beseffen dat de wereld onrechtvaardig is en dat ik daar in mijn eentje niet zoveel aan zal kunnen veranderen... Terugkijkend naar wat ik allemaal heb meegemaakt, overheerst in eerste instantie de blijheid en de bewondering. Blijheid voor wat er allemaal al gerealiseerd is, bewondering voor KidsCare, voor de mensen die er werken.

Blij

Als ik denk aan die kleine Swale, dat lichamelijk (en geestelijk) gehandicapte jongetje van 7 jaar, komt er direct een glimlach op mijn gezicht. Drie jaar geleden kon hij bijna niks, maar dankzij Derrick, de occupational therapist van KidsCare, is hij enorm vooruitgegaan. Met Derrick ga ik mee om een huisbezoek af te leggen bij onder andere Swale. En wat geniet ik enorm van de warmte van al die kinderen en volwassenen op een plek met Swale in hun midden. Hij begroet ons stralend en ik kan mijn tranen van geluk nauwelijks inhouden als ik zie dat hij inmiddels ook al (aan de hand) kan staan! De blik van Derrick, trots en blij, zal ik nooit vergeten. En zijn mama, van wie Swale absoluut zijn stralende lach heeft, vertelde trots dat hij ook al zelf kan eten...

Hoop

Met Emmanuel, Location Social Worker, kom ik bij Mariana op bezoek. Zij is nog niet zo lang geleden in het Home Care programma opgenomen. Ze heeft op het land van haar vader twee kleine hutjes mogen bouwen, maar de plek is helaas niet goed gekozen. In de regentijd overstroomt de plek met als gevolg dat ze telkens opnieuw moet beginnen. Samen met Emmanuel wordt er bij elk bezoek gesproken over kleine verbeteringen, die doorgevoerd kunnen worden. Zo worden er plannen gemaakt om tijdig, vóór de regentijd, geulen te graven rondom de hutjes. Mogelijk zou er zelfs gedacht kunnen worden aan het bouwen van een hut op een andere plek. Emmanuel's adviezen worden in dank aanvaard en overwogen...

Als ik aan Mariana terugdenk, voel ik dat het haar gaat lukken om met de hulp van KidsCare, met de adviezen van Emmanuel, een stabiel en zelfstandig leven op te bouwen. Ik herinner me haar lach toen ze trots vertelde dat al haar kinderen inmiddels naar school gaan en ik hoop met haar dat het haar gaat lukken!

Onrechtvaardige wereld

Maar af en toe moet ik ook denken aan de moeilijke situaties, die ik ben tegengekomen. Het is niet altijd even makkelijk om vanuit een land waar alles zo tot in de puntjes is geregeld in een land te komen waar dat niet zo is. En dan heb ik het echt niet over de luxe die in de Westerse wereld zo 'normaal' wordt gevonden en in de regio LungaLunga nauwelijks te vinden is. Nee, ik heb het dan over de basis waarop ik vind dat elk kind (en daarmee zijn ouders) zou moeten kunnen rekenen.

Wat zou het toch mooi zijn als er een voorziening zou zijn waar speciale kinderen, kinderen met een handicap, lichamelijk en/of geestelijk, naar toe zouden kunnen? Want een kind met leerproblemen, die op een reguliere school geplaatst wordt, zit daar niet op zijn plek. Een kind met een hersenbeschadiging (door bijvoorbeeld niet/onvoldoende behandelde epilepsie) kan nergens naar toe. Terwijl ik denk dat beide kinderen best in staat zijn om wat te leren, misschien zelfs zoveel kunnen leren dat zij redelijk zelfstandig kunnen worden. Maar wel op hun niveau, een niveau wat gezien moet worden, erkend moet worden, op waarde geschat moet (kunnen) worden.

Het voelt zo onrechtvaardig, dat in de Westerse wereld alles voorhanden is voor deze kinderen, zorg, school, opvang. Ik denk aan John, die ik mocht ontmoeten op mijn fieldtrip met Winnie, een van de CSA Social Workers.

Uitzichtloos

John is 13 jaar en heeft leerproblemen. Ik werd tijdens het bezoek aan zijn school enorm geraakt door het geklaag van de juf uit zijn klas: hij is traag van begrip, hij kan niet meekomen met de klas. Maar ik schrik erg als ik hoor dat deze juf een klas heeft van 70 kinderen, waarvan John er eentje is. Ik kan me direct voorstellen dat John niet de enige leerling is met (leer)problemen. Onmiddellijk heb ik begrip voor het geklaag van juf. En ze wordt hierin gesteund door de moeder van John, die ook niet over hem te spreken is. Daarnaast vergelijkt ze haar

zoon met haar jongere dochter, die John inmiddels in alles voorbijstreeft...

Ik voel me na het bezoek een beetje lamgeslagen. Er zijn zoveel mogelijkheden voor kinderen zoals John, maar ook zou ondersteuning/hulp voor de ouders een wereld van verschil kunnen maken. Want die ouders hebben het niet makkelijk

Terugblik

En zo zit ik achter mijn laptop, bibberend van de kou, mijmerend over twee maanden Kenia, twee maanden KidsCare. Het ene moment trekt er een grote glimlach over mijn gezicht, maar soms moet ik ook even slikken. Een mooie tijd, een prachtige tijd... ik zou terug willen, vandaag, nu ...

Grada Snoek

PS: wil je nog meer lezen? Ga naar <http://gradasnoek.nl/category/KidsCare-Kenia/> en lees vanaf pagina 3 al mijn avonturen tijdens mijn reis van 28 december 2017 t/m 17 februari 2018.

Stichting KidsCare Kenia

Mispelstraat 21
2564 TP Den Haag
T. 070-3250288
E.info@kidscarekenia.nl
K.v.K. 51352702
IBAN: NL21 INGB 0005921007

KidsCare is partner van Wilde Ganzen.

Bezoek ook onze [website](#) en blijf ook op de hoogte via onze [Facebookpagina](#).

[Powered by YMLP.com](#)